

bombatölcsérben altatott
s mindennek, mindenesnek
záporosókkal avatott —
zöld bokrok tűzérei
lövik kétfelől homlokom,
szétlőhetetlen homlokom,
mosolygok hát és vonulok,
elásott dobomért megyek,
vissza a kérges hegy alá,
tüsketemető közibe,
lassan, hogy a halott is lásson,
föld-arcával a Föld is lásson,
lassan, ahogy a víz megy el.

